

پیش نویس قانون مسئولیت اجتماعی شرکتها

ویرایش دوم - نسخه اولیه (غیرنهایی)

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل
کد موضوعی

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: پیش نویس قانون مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها

نام دفتر: دفتر مطالعات اجتماعی (گروه تعاون، مشارکت و سرمایه اجتماعی)

نوع گزارش: طرح/لایحه ■، نظارتی □، راهبردی □

تهیه و تدوین کننده: سینا شیخی

ناظر علمی: هادی افراسیابی

اظهار نظر کننده: محمدتقی ضرغام افشار، محمدرضا مالکی

اظهار نظر کننده خارج از مرکز: علی ربیعی، شهرام فرضی، حسین محمودی، ندا کردونی، سیدرضا

جمشیدی، روح الله نصرتی، ثریا احمدی

واژه‌های کلیدی:

۱. مسئولیت اجتماعی

۲. شرکت دولتی

۳. شرکت خصوصی

۴. توسعه محلی

به نام خدا

مقدمه توجیهی

مسئولیت‌پذیری اجتماعی شرکت‌ها، مجموعه‌ای از تعهدات الزامی و اقدامات داوطلبانه‌ای است که شرکت‌ها نسبت به محیط‌زیست و جامعه - شامل و نه محدود به بهبود زندگی و سلامت کارکنان، شهروندان، جوامع پیرامونی و سایر تأثیرپذیرندگان - انجام می‌دهند. از اواسط قرن بیستم کنترل آلودگی‌های زیست‌محیطی، ایمنی و سلامت محیط کار، ایجاد فرصت‌های برابر شغلی، ارتقای کیفیت محصولات شرکت و رعایت حقوق کارگران، جزء لاینفک مطالبات اندیشمندان علوم اجتماعی و جامعه از کارخانجات و شرکت‌های تجاری بوده است. این مطالبه تا آنجا گسترش یافته است که تحقیقات مختلفی نشان می‌دهند بی‌توجهی شرکت‌ها به این حوزه تأثیرات جدی بر اعتماد جامعه به آنها و بالطبع بر فروش محصولات و خدمات آنها داشته است. با توجه به فعالیت‌های شرکت‌ها در حوزه اجتماعی سه سطح مسئولیت اجتماعی برای ایشان می‌توان متصور بود که ناظر به تکالیف ذاتی یا فرعی شرکت و سطوح ارتباط با جامعه و میزان الزام‌آور بودن آنها متمایز می‌شوند:

۱- وظایف عملکردی ذاتی: ضرورتاً باید در حوزه وظایف ذاتی شرکت، عملکردهای اجتماعی این حوزه به عنوان تکلیف عمل شود. موضوعاتی مانند بیمه کارگران و آلوده نکردن محیط‌زیست. این حوزه از فعالیت‌های اجتماعی شرکت اجباری است و در ذات و اساس قانون تشکیل و فعالیت همان صنعت قرار دارد. بررسی حوزه قانونی این سطح از مسئولیت‌های شرکت نشان می‌دهد این حیطه از وظایف شرکت‌ها در قوانین ذاتی حوزه صنعت و محیط زیست و ... آمده است. قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست (مصوبه ۲۸/۳ / ۱۳۵۳ و اصلاحیه ۲۴/۸ / ۱۳۷۱)، قانون هوای پاک (مصوب ۴/۱۳۹۶/۲۵)، قانون مدیریت پسماندها (مصوب ۲۰/۲/۱۳۸۳)، قانون حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان (مصوب ۱۵/۷/۱۳۸۸)، سند ملی کار شایسته (مصوب ۱۳۹۸/۳/۱ هیات وزیران) و قانون کار (مصوب ۲۹/۰۸/۱۳۶۹) از جمله مهمترین قوانینی هستند که در این حوزه وضع شده‌اند. البته که این قوانین نقایص مختلفی مانند ضمانت اجرا و عدم نظارت بر عملکرد صنایع دارند و متأسفانه عملکرد مناسبی ندارند. به نظر می‌رسد شفافیت و درگیرکردن افکار عمومی با این مسائل می‌تواند ضمانت اجرایی مناسبی برای آنها فراهم آورد. کاری که کشور فرانسه در اجباری کردن این گزارش‌ها و اطلاع‌رسانی آن به عموم مردم و نخبگان کرده است.

۲- وظایف جبرانی در قبال خسارات وارده: شرکت‌ها در قبال تأثیر فعالیت‌های خود بر جامعه و محیط‌زیست مسئول هستند. چرا که حتی در صورت طراحی مناسب، فعالیت‌های آنها لاجرم تغییراتی را به سرانه‌های اجتماعی/فرهنگ و محیط‌زیست طبیعی جامعه محلی تحمیل می‌کند. همچنین ممکن است برخی صدمات زیست محیطی و اجتماعی قابل پیشگیری نباشند؛ مانند کارخانه‌های فعال در حوزه سوخت فسیلی که در هر صورت مشکلاتی برای محیط زیست پدید می‌آورند. در این مواقع ضرورتاً شرکت‌ها در قبال صدمات

و چالش‌هایی که برای جامعه پیش می‌آورند مکلفند هم ارزیابی پیشینی داشته باشند تا جامعه و مسئولین نسبت به آن آگاه باشند و هم تا حد ممکن از پیش‌آمد مشکلات جلوگیری کنند و در صورت عدم امکان جلوگیری و ضرورت انجام و تاسیس شرکت خسارات وارده را جبران کند. مثلاً آلودگی محیط زیست، تغییر در سرانه آموزشی منطقه و ...

بررسی حوزه قانونی نشان می‌دهد این موضوع در ماده ۸۰ برنامه ششم توسعه ذکر شده بود و بعداً دستورالعملی در دولت نیز برای آن نوشته شد. اما توفیقی نیافت. دلیل عمده شکست این ماده پرداخت صرف به شرکتهای دولتی و نه همه شرکتهای بود. علاوه بر این شرکتهای دولتی صرفاً مجاز به هزینه کرد در تاثیرات اجتماعی بودند و هیچ تکلیفی متوجه ایشان نبوده است، در حالیکه این حوزه یک حوزه تکلیفی است؛ بالطبع هیچ شرکتی تمایل به هزینه کرد بیشتر ندارد. در این سطح نیازمند قوانینی هستیم که ارزیابی دقیقی از شرایط اجتماعی عملکرد شرکت به دست دهد و شرکت را مکلف به جبران تاثیراتش در حوزه اجتماعی کند.

۳- وظایف داوطلبانه توسعه‌ای: شرکت‌ها می‌توانند بخشی از سود خود را برای پیشرفت جامعه و توسعه نشان تجاری خود هزینه کنند. مثل هزینه در ورزش همگانی، رسیدگی به محرومین، ایجاد اشتغال در جوامع محلی و پیرامونی. این هزینه‌ها غالباً منجر به همراهی جوامع محلی با شرکت می‌شود و از اعتراضات جلوگیری می‌کند. همچنین در صورت تبلیغات موثر در زمینه عملکردهای اجتماعی شرکت به فروش شرکت و خوشنامی آن در جامعه به ویژه در دنیای امروز کمک می‌کند.

بررسی حوزه قانونی: این حوزه از عملکرد اجتماعی شرکتهای در عین اینکه داوطلبانه است زمینه فراوانی برای جرایمی مانند سبزشویی و پولشویی و ارتباطات ناسالم سیاسی دارد، چرا که معافیت‌های مالیاتی، جلب توجه جامعه به شرکت و گرفتن گواهینامه‌های مختلف صنعتی و محیط‌زیستی نتیجه فعالیت در این بخش از مسئولیت اجتماعی شرکت‌هاست. در برخی مواقع نیز منابع مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها هزینه توسعه روابط سیاسی شرکت یا سرپوش بر روی تخلفات آن می‌شود. سیاستگذار در این حوزه باید در ابتدا مانع وقوع این جرایم و انحراف از اهداف اجتماعی شود. در گام بعد نیز از آنجا که این فعالیت‌ها داوطلبانه است و به توسعه کل جامعه منجر می‌شود باید مشوق‌های مناسبی در نظر گرفته شود.

متناسب با رویکردهای فوق به حوزه مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها مرکز پژوهش‌ها با همیاری و همفکری نخبگان و فعالان این حوزه و برگزاری ده‌ها جلسه نقد و بررسی، مبادرت به تدوین نسخه دوم از پیش‌نویس قانون مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها ورزید که نسخه زیر حاصل این گفتگوهای اجتماعی و هم‌افزایی نخبگانی است. در این نسخه تلاش شده تا حد ممکن داوطلبانگی حوزه اجتماعی و تمرکز بر طرح‌های تشویقی و افزایش شفافیت جایگاه جدی‌تری پیدا کنند.

فصل اول: تعاریف و کلیات

ماده ۱- به منظور تحقق سیاست‌های کلی محیط‌زیست، بند (۹) سیاست‌های کلی تامین اجتماعی و سیاست‌های کلی برنامه هفتم توسعه در حوزه اجتماعی، جلب مشارکت مردمی و بخش خصوصی در توسعه و پیشرفت مسئولیت اجتماعی در کشور، تسهیل فعالیت در حوزه مسئولیت اجتماعی با ایجاد مشوق‌های قانونی، افزایش اعتماد اجتماعی به فعالان این حوزه با ایجاد شفافیت، پیشگیری و حل مشکلات اجتماعی و زیست‌محیطی ایجادشده توسط شرکت‌ها و افزایش اثربخشی طرح‌های مسئولیت اجتماعی این قانون تدوین شده است.

ماده ۲- تعاریف

اصطلاحات به کار رفته در این قانون، به شرح زیر تعریف می‌شود:

الف- شرکت دولتی: شرکت دولتی، شرکت‌های موضوع ماده ۴ قانون مدیریت خدمات کشوری و ماده ۴ قانون محاسبات عمومی کشور است.

تبصره ۱- شرکت‌هایی که دولت، نهادهای عمومی غیردولتی و نیروهای مسلح و شرکت‌های زیرمجموعه ایشان در آن سهام کنترلی یا مدیریتی دارند در این قانون احکام شرکت‌های دولتی را دارند.

تبصره ۲- موسسات دولتی و موسسات عمومی غیردولتی که راسا بودجه‌هایی تحت عنوان مسئولیت اجتماعی دارند در این قانون احکام شرکت‌های دولتی را دارند.

ب- شرکت خصوصی: شرکت‌هایی که دولت، موسسات عمومی غیردولتی و نیروهای مسلح در آن سهام کنترلی یا مدیریتی ندارند و کنترل و اداره شرکت توسط اشخاص و دستگاه‌های غیردولتی صورت می‌پذیرد. دستگاه غیردولتی، عبارت است از هر شخص حقوقی بجز وزارتخانه‌ها، موسسات دولتی موضوع ماده ۲ قانون مدیریت خدمات کشوری، موسسات انتفاعی وابسته به دولت مصرح در قوانین بودجه سنواتی و شرکت دولتی موضوع بند الف.

ت- مسئولیت اجتماعی شرکت: فعالیت‌های اجتماعی توسعه‌ای و خدماتی که یک شرکت، اعم از دولتی و خصوصی، در قبال جامعه، محیط‌زیست، مصرف‌کنندگان، کارکنان، سهامداران انجام می‌دهد. مسئولیت اجتماعی شرکت دو بعد دارد؛ بعد اول ناظر به رفع تاثیرات منفی شرکت بر جامعه و محیط‌زیست است که در این قانون **مسئولیت اجتماعی الزامی شرکت** نامیده می‌شود. بعد دوم حوزه‌های داوطلبانه مسئولیت اجتماعی شرکت را شامل می‌شود که با هدف توسعه نشان تجاری انجام می‌گیرد و در این قانون **مسئولیت اجتماعی داوطلبانه شرکت** نامیده می‌شود.

ث- تشکل‌های مردمی: تمامی گروه‌ها و تشکل‌های غیردولتی اعم از اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، اتاق تعاون ایران، اتاق اصناف ایران، تشکل‌های مردم‌نهاد، گروه‌های جهادی و انجمن‌های علمی

ج- **دستگاه‌های تخصصی:** هر دستگاه دولتی که طرح‌های (پروژه‌های) حوزه مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها در حیطه مسئولیت و اساسنامه آن دستگاه تعریف می‌شود. در صورت تعدد دستگاه‌ها در یک موضوع، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مسئول تقسیم کار میان آن‌هاست.

چ- **شورای مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها:** شورایی با ریاست معاون اجرایی رییس جمهور و عضویت دستگاه‌های ذی‌ربط که برای تنظیم‌گری حوزه مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها و نظارت بر اجرای این قانون و عملکرد شوراهای برنامه‌ریزی استان تشکیل می‌شود.

ح - **سامانه مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها:** صفحه‌ای در سامانه دولت که گزارش مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها در آن بارگذاری می‌شود و اشخاص حقیقی و حقوقی می‌توانند نظرات خود را به صورت برخط نسبت به گزارش در سایت بارگذاری کند که برای عموم مردم قابل مشاهده باشد.

خ- **سند توسعه محلی:** شورای برنامه‌ریزی استان مکلف است سالانه سند نیازمندی‌های محلی در حوزه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و ... را متناسب با کمبودهای استان آماده و اولویت‌بندی کند. این شورا در سال اول اجرای قانون مجاز است و از سال دوم الزامی است که این سند را با رای‌دهی مردم محلی، با احراز کدملی و کدپستی، در قبال طرح‌های مورد نیاز محله‌شان در سامانه مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها تدوین کند.

د- **ارزیابی تأثیرات اجتماعی:** سندی متضمن شناسایی محیط انسانی، جمعیت، مناطق تحت تأثیرات احتمالی (سرزمین)، تعیین واکنش‌های احتمالی طرف‌های تحت تأثیر، ارزیابی از آثار و پیامدهای اجتماعی و ارایه پیشنهاد‌های اجرایی لازم با هدف تقویت آثار مثبت و حذف یا کاهش پیامدهای مخرب و یا اصلاح برنامه یک شرکت است.

فصل دوم- نهادها و ارکان:

ماده ۳- اعضای شورای مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها عبارتند از:

۱. معاون اجرایی رییس جمهور (رییس شورا)
۲. نماینده وزارت کشور
۳. نماینده وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
۴. نماینده سازمان محیط‌زیست
۵. نماینده وزارت صمت
۶. نماینده اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران
۷. نماینده اتاق تعاون ایران، نماینده اتاق اصناف ایران
۸. نماینده یک تشکل مردم‌نهاد به معرفی سازمان امور اجتماعی کشور
۹. نماینده یک گروه جهادی به معرفی شورای عالی جهاد سازندگی

۱۰. نماینده یک انجمن علمی تخصصی به معرفی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

۱۱. یک استاد دانشگاه به معرفی فرهنگستان علوم

تبصره ۱- نمایندگان دستگاه‌های دولتی باید حداقل در سطح معاون آن دستگاه باشند.

تبصره ۲- شورا با حضور دو سوم اعضا رسمیت می‌یابد و شیوه تصمیم‌گیری مبتنی بر اکثریت نسبی است.

تبصره ۳- دبیرخانه این شورا در نهاد ریاست‌جمهوری ایجاد و دبیر آن با پیشنهاد اعضای شورا و تایید معاون اجرایی رییس‌جمهور انتخاب می‌شود و مسئول تهیه محتوای کارشناسی، هماهنگی میان دستگاه‌ها، پیش‌برد مصوبات شورا و نظارت بر کیفیت اجرای آن در استان‌ها است.

ماده ۴- وظایف و اختیارات شورای مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها به شرح زیر است:

۱. تنظیم‌گری حوزه مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها

۲. تدوین آیین‌نامه اجرایی این قانون و نظارت بر اجرای آن

۳. نظارت بر عملکرد شوراهای برنامه‌ریزی استان در حوزه مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها

۴. راه‌اندازی و نظارت بر سامانه مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها

۵. تدوین آیین‌نامه‌ها و شیوه‌نامه‌های لازم در حوزه مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها

۶. تشکیل شبکه‌های مردمی در هر استان برای نظارت بر عملکرد شورای برنامه‌ریزی استان در حوزه

مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها

ماده ۵- شوراهای برنامه‌ریزی استان، مسئول پیش‌برد اجرایی این قانون و تحقق سیاست‌گذاری‌های شورای

مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها در سطح استان خود هستند؛ وظایف این شورا در قبال این قانون عبارتست از:

۱. اجرای مصوبات شورای مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها

۲. ارائه بازخورد اجرای این قانون در استان به شورا و دبیرخانه

۳. تهیه سند توسعه محلی با مشارکت مردم

۴. جلوگیری از دورزدن این قانون توسط قانون‌شکنان با جلب مشارکت مردمی و حمایت از سوت‌زنان

۵. نظارت بر اجرای صحیح پروژه‌های مسئولیت اجتماعی منطبق با سند توسعه محلی

۶. معرفی خاطیان این قانون به دستگاه‌های نظارتی و قضایی

۷. ارائه اسناد مرتبط با عملکرد شورا و شرکت‌ها در حوزه مسئولیت‌های اجتماعی به شبکه‌های مردمی

تعیین‌شده توسط شورای مسئولیت اجتماعی

فصل سوم: حقوق و تکالیف:

ماده ۶- تمامی شرکت‌های فعال در کشور که با سه شاخص گردش مالی، تعداد کارکنان و دامنه مخاطبان که از حد مشخص شده توسط شورای مسئولیت اجتماعی کشور بالاترند، ملزم هستند سالانه گزارش ارزیابی تاثیرات اجتماعی و مسئولیت اجتماعی شرکت خود را در سامانه مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها ثبت کنند. ضابطه حد مشخص شده در آیین‌نامه اجرایی این قانون به‌طور سالانه توسط شورای مسئولیت اجتماعی کشور مشخص می‌شود.

ماده ۷- گزارش مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها باید شامل موارد زیر و اقدامات شرکت‌های بند «الف» و «ب» ماده (۲) در جهت تقویت نقاط مثبت و کاهش موارد منفی در هر محور باشد:

الف- بخش الزامی گزارش:

۱. تاثیرات مثبت یا منفی شرکت بر محیط‌زیست و جامعه محلی
 ۲. نحوه جبران خسارت‌های وارده شرکت به جامعه و محیط‌زیست
 ۳. گزارش‌های ارزیابی تاثیرات اجتماعی شرکت و طرح‌های شرکت
- ب- بخش فعالیت‌های داوطلبانه:

۱. توسعه محلی با تاکید بر استخدام افراد بومی و توانمندسازی جامعه محلی
۲. حمایت از مصرف‌کننده با تمرکز بر فعالیت‌های مربوط به سلامت و حفظ حریم خصوصی مصرف‌کنندگان
۳. فعالیت‌های صورت‌گرفته در مسیر توسعه سلامت اجتماعی و رفاه در جامعه
۴. شاخص‌های بهداشت، ایمنی، عدالت و تبعیض و حمایت از فعالیت‌های تشکلی کارگری در محیط کار
۵. خدمات عام‌المنفعه با تمرکز بر بهداشت، آموزش و ورزش‌های همگانی
۶. حاکمیت شرکتی، با تمرکز بر شفافیت و پاسخگویی شرکت
۷. ترویج و آموزش مسئولیت اجتماعی به جامعه

ماده ۸- روش‌های انجام طرح‌های مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها بر سه نوع است:

الف- انجام طرح توسط خود شرکت

ب- انجام طرح با مشارکت تشکلی‌های مردمی

پ- تامین مالی طرح‌های اولویت‌دار

تبصره ۱- دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری نمی‌تواند شرکت‌ها را موظف به همکاری با پیمانکار خاصی کنند و صرفاً مسئول نظارت بر انجام طرح (پروژه) بر اساس استانداردهای اعلامی

هستند. این مساله نافی صلاحیت‌های عمومی و خصوصی مجریان و پیمانکارها مطابق با قوانین و مقررات کشور نیست.

تبصره ۲- شرکت‌های دولتی موظفند در واسپاری طرح‌های مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها، گروه‌های محلی حاضر در منطقه طرح (پروژه) و تشکل‌های مردمی مانند تشکل‌های مردم‌نهاد و گروه‌های جهادی و کسب و کارهای اجتماعی و تعاونی‌ها را در اولویت قرار دهند. شورای برنامه‌ریزی استان موظف است نظارت کند تا در صورت وجود متقاضی با احراز اهلیت، حداقل ۵۰ درصد از طرح‌ها را در اختیار گروه‌های مذکور قرار گیرد.

ماده ۹- شرکت‌های دولتی و خصوصی می‌توانند مالیات خود را در قالب اقدامات مذکور در ماده ۷ (فعالیت‌های داوطلبانه) هزینه کنند.

تبصره - بهره‌مندی از این معافیت مالی منوط به ارائه گزارش‌های شرکت طبق ماده (۷) و انتخاب طرح بر اساس سند توسعه محلی است. این مبلغ باید ابتدا به خزانه (در حساب ویژه مربوط به مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها) واریز شود و تخصیص آن از طریق طرح‌های تملک دارایی قوانین بودجه سالیانه کشور خواهد بود.

ماده ۱۰- برخورداری شرکت‌های موضوع ماده (۶) از تمامی مشوق‌ها و تخفیف‌های مالیاتی و گمرکی این قانون و سایر قوانین موضوعه منوط به بارگذاری و انتشار عمومی این گزارش خواهد بود. مسئولان دستگاه‌های ذی‌ربط دولتی در صورت تخطی از این موضوع، به یکی از مجازات‌های موضوع بندهای «ج»، «د»، «و» و «ز» قانون رسیدگی به تخلفات اداری محکوم می‌شود.

ماده ۱۱- شرکت‌های موضوع این قانون در فعالیت‌های مسئولیت اجتماعی **داوطلبانه** شرکت خود برای برخورداری از مشوق‌های مواد (۹ و ۱۰) این قانون بر اساس سند توسعه محلی عمل کنند.

تبصره ۱- شرکت‌های زیان‌ده دولتی (دارای زیان انباشته یا زیان‌ده در همان سال مالی) مجاز به هزینه‌کرد در بخش داوطلبانه مسئولیت اجتماعی شرکت نیستند.

تبصره ۲- شرکت‌ها می‌توانند فعالیت‌های داوطلبانه خود را در قالب ساخت برنامه تصویری و صوتی، تهیه کتب، متون علمی و ترویجی و حمایت از رسانه‌های خبری و انجمن‌های علمی در حوزه مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها و واحدهای درسی در جامعه انجام دهند.

ماده ۱۲- تمامی شرکت‌های موضوع ماده (۲) موظفند برای رفع آسیب‌های زیست محیطی و اجتماعی پروژه‌های در حال فعالیتی که به موجب آیین‌نامه این قانون با توجه به مولفه‌های زیست محیطی و اجتماعی پرخطر شناخته می‌شوند اقدامات لازم را منطبق بر سند توسعه محلی به عمل آورند.

تبصره ۱- هزینه‌کرد شرکت‌ها در ورزش حرفه‌ای و باشگاه‌داری حرفه‌ای تحت عنوان مسئولیت اجتماعی ممنوع است.

تبصره ۲- سازمان مالیاتی موظف است در صورت عدم رفع آسیب‌های مذکور در این ماده، مالیات شرکت‌های خاطی را تا ۳۰ درصد افزایش دهد و آن را برای رفع اثرات منفی ایجاد شده هزینه کند.

ماده ۱۳- تمامی شرکت‌های موضوع ماده (۶) مکلفند پیش از انجام پروژه‌ها با منابع مالی بیش از پنجاه برابر حداقل قیمت معاملات کلان خود سند ارزیابی تاثیرات اجتماعی پروژه را تهیه کرده و در سامانه مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها بارگذاری و انتشار عمومی کنند.

تبصره- پروژه‌هایی که به موجب آیین‌نامه اجرایی این قانون به لحاظ تاثیرات اجتماعی پرخطر شناخته شوند، بدون رفع تاثیرات اجتماعی خود نمی‌توانند مجوز فعالیت دریافت کنند. در غیر این صورت مقصرین دولتی به یکی از مجازات‌های موضوع بندهای «ج»، «د»، «و» و «ز» قانون رسیدگی به تخلفات اداری محکوم می‌شود.

ماده ۱۴- شرکت‌های دولتی مکلفند برای پیشگیری از مشکلات پیش‌بینی شده در سند ارزیابی تاثیرات اجتماعی از اعتبارات هر برنامه پس از مبادله موافقتنامه با سازمان برنامه و بودجه، در محدوده طرح و با تایید شورای برنامه‌ریزی استان هزینه نماید.

تبصره- سازمان مالیاتی موظف است در صورت عدم رفع آسیب‌های مذکور در این ماده، مالیات شرکت‌های خاطی را تا ۳۰ درصد افزایش دهد و آن را برای رفع اثرات منفی ایجاد شده هزینه کند.

فصل چهارم: سایر مقررات:

ماده ۱۵- گزارشگران فساد در افشای موارد خلاف واقع در گزارش مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها تحت حمایت و پاداش قانون «حمایت از گزارشگران فساد» مصوب ۱۴/۹/۱۴۰۲ مجلس شورای اسلامی قرار می‌گیرند. شورای مسئولیت اجتماعی کشور موظف است گزارش افشاگران را در سامانه ثبت کند و در اختیار عموم قرار دهد.

ماده ۱۶- شورای مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها موظف است نظام استانداردهای مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها در حوزه تخصصی خود را مطابق قوانین و مقررات ظرف ۶ ماه پس از تصویب این قانون تهیه و ابلاغ کند. شرکت‌ها موظفند طرح‌های (پروژه‌های) مسئولیت اجتماعی خود را منطبق با این استانداردها انجام دهند.

ماده ۱۷- شورای مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها مکلف است گزارش سالیانه عملکرد قوانین مرتبط با مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها را در حوزه‌های مختلف زیست‌محیطی، کارگری، حقوق مصرف‌کنندگان و وضعیت جامعه محلی تهیه و به مجلس شورای اسلامی و جامعه ارائه کند.

ماده ۱۸- شورای مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها مکلف است با جلب نظر بخش خصوصی، تشکل‌های مردمی و صاحب‌نظران آیین‌نامه اجرایی این قانون را ظرف مدت ۶ ماه تهیه کند و به تایید هیات وزیران برساند و پس از آن ظرف مدت ۶ ماه سامانه مسئولیت اجتماعی را راه‌اندازی کرده و آموزش لازم به شرکت‌ها را طی این مدت ارائه دهد.